

R 4553 (page 51) [தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்]

மகா பிரதான ஆசாரியன் மத்தியஸ்தரி ஒன்றியம் ஆற்றவாரி

THE GREAT PRIEST WILL MEDIATE

கேள்விஃ- ஓர் ஆசாரியன் என்பவர் உண்மையில், தேவன் மற்றும் விழுந்துபோன சிருஷ்டகளுக்கிடையே மத்தியஸ்தராயிருந்து, சட்டப்பூர்வமான விதத்தில் இணக்கத்தைத் திரும்பக் கொண்டுவருவார் மற்றும் நிறுவுவார். அப்படியானால் இயேசு சபைக்கு ஆசாரியன்ஸ்லவா? அப்படியானால் இது அவர் சபையின் மத்தியஸ்தராய் இருந்து, சட்டப்பூர்வமான விதத்தில் இணக்கத்தைத் திரும்பக்கொண்டுவருவார் மற்றும் நிறுவுவார் என்று அர்த்தமாகுமல்லவா? என்ற கேள்வியை முன்வைக்கின்றேன்.

பதில்:- இல்லை என்று நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். நாம் சபையின் அங்கத்தினர்களான பின்னர், நாம் புதுச்சிருஷ்டகளாக இருக்கின்றோம்; நமக்குப் பழையவைகள் எல்லாம் மாறிப்போயின, எல்லாம் புதிதாயின மற்றும் நமக்கு எதிராக எந்த ஆக்கிணையும் இல்லை. புதுச்சிருஷ்டகள் என்ற நம்முடைய நிலையானது, திரும்பச் சீர்ப்பொருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. நாம் முதலில் புதுச்சிருஷ்டகளாக இருந்தோம், பின்னர் அந்த நிலையிலிருந்து விழுந்துபோனோம், மீண்டுமாக அந்த நிலைக்குத் திரும்பக்கொண்டுவரப்பட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்பது போன்ற கருத்துகள் உண்மையானவைகள் அல்ல. நாம் மனித சிருஷ்டகளாக விழுந்தோம்; ஆனாலும் நாம் “சட்டப்பூர்வமான விதத்தில், தேவனுடன் இசைவான நிலைக்கு மனித சிருஷ்டகளாகத் திரும்பக்கொண்டுவரப் படுகிறதில்லை.” இத்தகைய திரும்பக்கொடுத்தலைத் தேவன் உலகத்திற்காக, ஆயிர வருஷ யுகத்தின் போது ஏற்பாடுபண்ணியுள்ளார்; ஆனால் சபைக்காக அல்ல. உலகத்தைச் சீர்ப்பொருத்தப்போகின்ற ஆசாரியனில், புதுச்சிருஷ்டகளாகிய நாம் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றோம் - நமது கர்த்தர் தலையாக இருக்கின்றார் மற்றும் நாம் அவரது “அங்கத்தினர்களாக” இருக்கின்றோம். எதிர்கால காட்சி மெல்கிசேதேக்கு ஆவார் - இவர் தமது சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆசாரியன் ஆவார்.

“நாம் அறிக்கைபண்ணுகிற பிரதான ஆசாரியனாகிய இயேசுவைக் கவனித்துப்பாருங்கள்” என்று நாம் வாசிக்கையில், ஆசாரியர்களுடைய வரிசையில் பிரதான ஆசாரியன் என்று அர்த்தமாகிறது. நம்முடைய முன்னோடியாகிய அவரைப்போல், நாம் நமது பலிகளை அவருடைய அங்கத்தினர்களென ஒப்புக்கொடுக்கத்தக்கதாக, நாம் அவரை நமக்கான முன்மாதிரியாகக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஓர் ஆசாரியனாக, அவர் நம்மை அவரது சார்த்தின், அவரது சபையின் அங்கத்தினர்களென ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் உறவுமுறையானது வித்தியாசமானதாகவே காணப்படும். அப்போஸ்தலர்கள் விஷயத்தில், அவர்களுடைய பாவங்களுக்காக அவர் மரிப்பதற்கு முன்னதாகவும், அவர்களுடையதும், நம்முடையதுமான பாவங்களுக்குப் பாவநிவாரணம் உண்டாகத்தக்கதாக மற்றும் அவர்களுக்கும் நமக்கும் பிதாவின் ஒப்புரவாகுதலுக்கான சாட்சியாகிய பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலைப் பெற்றுத்தரத்தக்கதாக, “நமக்காகத் தேவனுடைய சமுகத்தில் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்ததற்கு” முன்னதாகவும், இயேசு அவர்களுடைய விசவாசம் மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் காரணமாக, அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டார். சபை வகுப்பார் அனைவருக்காகவும் அவர் மத்தியஸ்தராய்ப் பிரத்தியட்சமாகாமல், மாறாக நமது விசவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் நிமித்தமாய், நம் சார்பில் அவர் பரிந்துபேசுபவராக, தம்முடைய இரத்தத்தைச் செயல்படுத்தத்/apply தோன்றினார்.

அவருக்குக் கீழ்ப்படியும் அனைவருக்கும் அவர் பாரிந்துபேசுவார் ஆவார்

கேள்வி:- பாவுநிவாரணம் தொடர்புடைய விஷயத்தில், நீங்கள் சபை மற்றும் உலகத்திற்கிடையே தெளிவான கோட்டைப் பிரிக்கின்றார்கள்; மேலும் இதை வைத்துப்பார்க்கையில், கர்த்தர் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட விசுவாசிகளுக்காக மாத்திரம் நீதியைத் திருப்திப்படுத்தியிருக்கின்றார் என்று நிருபிக்கின்றார்கள் என்று நான் கவனிக்கின்றேன். இந்தச் சுவிசேஷ யுக முடிவில் மகா பிரதான ஆசாரியன் தமிழ்மூடையை ஈடுபலியின் புண்ணியுத்தினை இப்பொழுது சபைக்குப் பயன்படுத்துவதுபோன்று, அப்போது உலகத்தின் சார்பாகப் பயன்படுத்துவதற்கு முன்பு வரையிலும், உலகத்தின் பாவங்களுக்கான நிவர்த்தி பண்ணப்படாது என்றும் நிருபிக்கின்றார்கள் என நான் கவனிக்கின்றேன். சபை மாம்சத்திற்கும், அதன் பூமிக்குரிய உரிமைகள் அனைத்திற்கும் மரிப்பதற்கு ஏதுவான பலியினை ஏற்றுப்பதற்கு, இப்பொழுது அப்புண்ணியமானது அடிப்படையாகக் காணப்படும்படிக்குச் சபைக்கு அருளப்பட்டிருக்கின்றது என்றும், எதிர்காலத்தில் அது உலகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும்போது, அது ஜீவனை அருளுவதற்கும், நிஜமான திரும்பக்கொடுத்தலை அருளுவதற்கும் ஏதுவானதாகக் காணப்படும் என்றும் நிருபிக்கின்றார்கள் என நான் கவனிக்கின்றேன்.

இன்னுமாக உலகம் ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது இழுத்துக்கொள்ளப்படும் என்றும், அவர்கள் மாபெரும் மேசியாவினால், புதிய உடன்படிக்கையினுடைய ஏற்பாடுகளின் கீழ் இழுத்துக்

R4554 : page 51

கொள்ளப்படுவார்கள் என்றும், இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் விசுவாசிகள் அழைக்கப்படும் காரியமானது, குமாரன் மூலமாய் இல்லாமல், பிதாவின் மூலமேயாகும் என்றும், இவர்கள் புது உடன்படிக்கையின்கீழ் இல்லாமல், ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின்கீழ் அழைக்கப்படுகின்றார்கள் என்றும் உள்ள உங்களது கருத்துகளையும் நான் கவனிக்கின்றேன். நீங்கள் மேற்கோள்காட்டும் வேதவாக்கியங்களும், உங்கள் கருத்தை ஆதரிக்கின்றன என்று நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன்.

சுவிசேஷ யுகத்தில் பிதாவினால் இழுக்கப்படுவர்கள் பொதுவான உலகத்தாரிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள் ஆவார்கள் என்றும், இதனாலேயே அவர்களைத் தேவன் விசேஷமாய்க் கையாளுகின்றார் - அதாவது விசுவாசத்தினால் அவர்களை நீதிமானாக்குகின்றார் - மேசியாவின் பலியில் அவர்களுக்கு ஒரு பங்கையளிக்கின்றார் - அவரது ஆயிர வருஷ இராஜ்யத்தின் மகிமைகளில் ஒரு பங்கையளிக்கின்றார் என்றும் உள்ள உங்கள் கருத்தையும் நான் கவனிக்கின்றேன். ஆனால் இங்கு எனக்குக் கொஞ்சம் குழப்பமாக இருக்கின்றது, அதைப் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளேன்.

இக்கருத்துகளை எவ்வாறு அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகளோடு இசைவுப்படுத்துவது? பொதுவான உலகத்தைக்குறித்து அவர் பேசின பிற்பாடு, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள நாம், ஒரு காலத்தில் அதே தேவபக்தியில்லாத நிலைமையில்தான் காணப்பட்டவர்களாய் இருந்தோம் என்று அவர் தெரிவிக்கின்றார். அவரது வார்த்தைகளாவன: “அவைகளில் நீங்கள் முற்காலத்திலே இவ்வுலக வழக்கத்திற்கேற்றபடியாகவும், கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் இப்பொழுது கிரியைசெய்கிற ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவாகிய ஆவிக்கேற்றபடியாகவும் நடந்துகொண்டார்கள். அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும் முற்காலத்திலே நமது மாம்ச இச்சையின்படியே நடந்து, நமது மாம்சமும் மனசும் விரும்பினவைகளைச் செய்து, சுபாவத்தினாலே மற்றவர்களைப்போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்” (எபேசியர் 2:2-3). உலகத்திற்கு மத்தியஸ்தர் வேண்டுமானால், ஏன் சபைக்கும்கூடத் தேவைப்படலாமே?

பதில்:- ஆதாமின் பிள்ளைகள் அனைவருமே அவரது விழுதையில் பங்கெடுத்து, “சுபாவத்தின்படி கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாகியுள்ளனர்” என்பது முற்றிலும் உண்மையே; எனினும் இந்தக் “கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளுக்கிடையே” வித்தியாசம் ஒன்றுள்ளது. நித்திய ஜீவனையும், தெய்வீகத் தயவையும் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக, நற்கிரியைகளைச் செய்து தேவனுக்கு முன்பு

பிரியமானவர்களாகிட முடியாதவர்களாகவும், அழூரணர்களாகவும் அனைவரும் காணப்பட்டாலும், இவர்களில் சிலர் நல்ல இருதயங்களையும், நல்ல நோக்கங்களையும் பெற்றிருந்தனர்; மேலும் வெளிப்படையாக இல்லாவிட்டாலும், இரகசியமாகவாகிலும் நீதியின்மீதும், தேவனோடு உறவுகொள்வதற்கும் ஏக்கம்கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். உதாரணத்திற்குப் பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் ஒரு யூதனாகத் தன்னுடைய நிலைமையையும், மற்ற யூதர்களுடைய நிலைமையையும் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கூறும்போது விவரிக்கின்றார்: “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனை ஸ் தோத் திரிக் கிறேன். ஆதலால் நானே என் மனதினாலே தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கும், மாம்சத்தினாலேயோ பாவப்பிரமாணத்துக்கும் ஊழியர்க்கெய்கிறேன். அதெப்படியெனில், என்னிடத்தில், அதாவது என் மாம்சத்தில், நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்; நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பம் என்னிடத்திலிருக்கிறது, நன்மை செய்வதோ என்னிடத்திலில்லை” (உரோம் 7:25,18). தெய்வீக கோரிக்கையானது/எதிர்ப்பானது “பரிசுத்தமாயும், நீதியாயும், நன்மையாயும்” இருக்கின்றதெனப் பரிசுத்த பவுலின் மனம் ஒப்புக்கொண்டது; மேலும் அந்த மகிழையான தரநிலைக்கு ஏற்ப ஜீவிப்பதற்கும், நித்திய ஜீவனுக்குப் பாத்திரவானா கிடுவதற்கும், பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் விரும்பினார். ஆனால் அவரது மாம்சத்தினால் சுதந்தரிக்கப்பட்ட பெலவீனங்களானது, அவரது மனதின் விருப்பங்களை அவர் நிறைவேற்றுவதையும், தீவிவிய பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதையும் தடைபண்ணினது. ஆகையாலே அவரது கூக்குரல்: “நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரணசாரித்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?” என்பதாகக் காணப்பட்டது (உரோம் 7:24). தனது மாம்சம் அழூரணமானது என்றும், தெய்வீகப் பிரமாணத்தின்கீழ் மரணத்திற்குத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும், ஆனால் தனது மனம் பூரணமாயும், தேவனுக்கு நேர்மையாயும் காணப்படுகின்றது என்றும் அடையாளம் கண்டுகொண்டார். ஒருவேளை தன்னுடைய அழூரணமான சர்த்தை அவரால் அகற்றிவிடவும், புதிய சர்த்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியுமானால், நிச்சயமாகவே தெய்வீகத் தரநிலைக்கேற்ப தன்னால் ஜீவிக்க முடியும் என்றும், பிரமாணத்திற்கேற்ப நித்திய ஜீவனை அடையமுடியும் என்றும் பவுல் அடையாளங்கண்டுகொண்டார். ஓ! யார் அவரை விடுதலையாக்குவார்?

பாவ-ஆக்கினைச் சர்த்தினின்று, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் விடுதலையை ஏற்படுத்தியுள்ளதற்காக தேவனுக்கு நன்றி! இதுவே இந்தச் சுவிசேஷ யுக அழைப்பின்கீழ் நிஜமான ஆசாரியர்களாகவும், லேவியர்களாகவும் கர்த்தரினால் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறவர்கள் அனைவருக்குமான உண்மையுள்ள விளக்கமாகும். நாம் “மற்றவர்களைப்போலவே கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக” வெளிப்புறத்தில் காணப்பட்டோம்; ஆனால் நாம் பாவத்திலிருந்து திரும்பியுள்ளபடியால், கிறிஸ்து நமது விசவாச கண்களுக்கு, நமது மீட்பரென வெளிப்படுத்தப்பட்டார்; மேலும் விசவாசத்தின் மூலம் நாம் அவரையும், அவரது சிலுவையையும் ஏற்றுக்கொண்டோம்; நாம் பிதாவினாலும்

R4554 : page 52

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டோம். நாம் முதலாவதாகத் தேவன் மீதுமான வாஞ்சையினாலும், பாவத்தின் மீதான விருப்பமின்மையினாலும் இழுக்கப்பட்டோம் மற்றும் தாக்கத்திற்குள்ளானோம். தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி அடுத்து நாம் இயேசுவாகிய உலக இரட்சகரிடம் வழிகாட்டப்பட்டோம்; மேலும் பின்வருபவைகள் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன: உலகத்தினுடைய இரட்சிப்பிற்கான காலம் இன்னும் வரவில்லை என்றாலும், தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபை “அவருடைய அங்கத்தினர்களென,” “அவருடைய மணவாட்டியென” சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் காலப்பகுதியில் நாம் இருக்கின்றோம் என்றும், பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்பையும், தேவனுடன் ஒப்புரவாகுதலையும் ஒருவேளை வாஞ்சிப்போமானால், நாம் அவரது நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய சர்வங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுத்து, அவரது ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலைப் பெற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் பாடங்கள் கற்று, நீதிக்கான நமது நேர்மை பர்சிக்கப்பட்டு, பின்னர் நாம் மேசியாவினுடைய மாபெரும் இராஜ்யத்தில் மகிழையிலும், உடன் சுதந்தரத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவோம்

என்றும், இந்த இராஜ்யத்தின் வாயிலாகவே மனுக்குலம் யாவருக்கும் ஆசீர்வாதமும், இரட்சிப்பும், திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களும் கடந்துவரும் என்றும் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

“அழைக்கப்பட்ட” வகுப்பார் அனைவருமே பாவத்திற்குப் பதிலாக நீதியை விரும்புகிற நிலையில் பிறந்தவர்கள் என்றோ, “தேவன் மீது நாட்டம்கொண்டவர்களாக” பிறந்தவர்கள் என்றோ வேதவாக்கியங்கள் போதிக்கிறதில்லை; மாறாக வயதானவர்களாக அல்லது இளைஞர்களாக இருப்பினும், நாம் நீதியை விரும்புகிற மற்றும் தேவன் மீது நாட்டம்கொள்கிற, அந்த ஒரு நிலையை அடைந்தால்தான், தேவ ஈவைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாய்க் காணப்படுகின்றவர்களாய் இருப்போம் - அதாவது பாவங்களுக்கான மன்னிப்பு மற்றும் “தகுதிகாணும் சோதனை காலத்தின் கீழுள்ள அங்கத்தினர்களைக்” கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் ஆகிய தேவ ஈவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஆயத்தமாய்க் காணப்படுகின்றவர்களாய் இருப்போம் என்று வேதவாக்கியங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவர்கள் விஷயத்தில், இவர்கள் மத்தியஸ்தருடைய இராஜ்யத்தின் கீழ்க்காணப்படுவதற்கு அவசியம் இருப்பதில்லை; இன்னுமாக இறுதியில் தேவன் முன்பு கொண்டுவரப்படுவதற்கு வேண்டி, இவர்கள் ஆயிர வருஷ யுகத்தில் படிப்படியாக பூரணம் மற்றும் ஆயத்தமான நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப்படுவதற்கு அவசியம் இருப்பதில்லை. நிஜமான - நீதிமானாக்கப்படுதல் அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, பிதா இவர்களுக்கு விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படும் ஒரு விசேஷமான, சிறப்பான ஏற்பாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். இவர்கள் தங்கள் மீட்டபைப்பற்றின உண்மையினை விசுவாசத்தின்மூலம் ஏற்றுக்கொண்டு, மீட்கப்பட்ட பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான தங்களது உரிமைகளைப் பலிசெலுத்தினது முதற்கொண்டு, இவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றனர்; அவர் கொடுக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக இவர்களைத் தம்முடைய பிள்ளைகளை அங்கீரிக்கின்றார்.

தங்களுடைய பூமிக்குரிய சுபாவத்தைப் பலிசெலுத்தும் காரியத்தின் அடிப்படையில் உண்டான நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு முன்பு, இவர்கள் நீதியின் மீதும், தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் வாஞ்சைகொண்டிருந்தனர்; மேலும் கிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியத்தின் வாயிலாகத் தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டபோது, இவர்கள் உடனடியாகப் புத்திரர்களாக ஜெநிப்பிக்கப்பட்டனர்; மேலும் இவர்களுக்கு முன்பும் சரி, பின்னரும் சரி மத்தியஸ்தம் செய்வதின் அவசியம் காணப்படவில்லை, மாறாக இவர்களது மீட்பார், முத்த சகோதரன், மகிமையிலுள்ள மணவாளன், இவர்களுக்காகப் பரிந்துபேசுவராக மட்டும் காணப்பட வேண்டியிருந்தது. “நீதிபராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுகிறவராயிருக்கிறார்” - இவர் நமக்காகப் பிதாவின் முன்பு பிரத்தியிட்சமாகி, வேண்டுமென்றில்லாத நமது ஆபரணங்கள், குறைபாடுகள் அனைத்திற்காகவும் தம்முடைய சொந்த புண்ணியத்தைக்கொண்டு நிவிர்த்தி செய்கின்றார். (1 யோவான் 2:1)

ஐபிரகாமினுடைய நீதிமானாக்கப்படுதல் மற்றும் நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதல்

கேள்வி:- நீங்கள் சுட்டிக்காட்டினது போல, ஆபிரகாம் மத்தியஸ்தர் இல்லாமல், விசுவாசத்தின் மூலமாக நீதிமானாக்கப்பட்டார். நீங்கள் சுட்டிக்காண்பித்துள்ளதுபோன்று சபையாகிய நாமும் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகின்றோம்; உடன்படிக்கையின் மூலமாகவோ, மத்தியஸ்தர் மூலமாகவோ இல்லை. எனினும், நிச்சயமாகவே சில வித்தியாசங்கள் காணப்படும்; ஏனெனில், நாம் அனுபவிக்கும் சிலாக்கியங்களை ஆபிரகாம் பெற்றிருக்கவில்லை. அவருடைய நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கும், நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைத் தயவாய் விவரிக்கவும்.

பதில்:- ஆபிரகாம் அவருடைய விசுவாசத்தின் காரணமாக தேவனுடன் ஐக்கியங்கொள்வதற்கு ஏதுவாக நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்றும், ஒருவேளை அவர் ஆயிர வருஷ இராஜ்யத்தினுடைய சிலாக்கியங்களின்கீழ் வாழ்ந்தவராயிருந்திருப்பாரானால், அவரது விசுவாசம் முழுமையான (நிஜ) திரும்பக்கொடுத்தலின் சிலாக்கியங்களை அனுபவிப்பதற்கு அவரைத் தகுதியானவராக்கியிருக்கும்

அல்லது கார்த்தர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து, விசுவாசிகளுக்கு ஜீவனுக்கேதுவான நீதிமானாக்கப்படுதலை ஏற்படுத்தினதற்குப் பின்புள்ள காலப்பகுதியில், ஒருவேளை ஆபிரகாம் வாழ்ந்திருப்பாரானால், பலிசெலுத்தும் சிலாக்கியங்களுடன் உள்ள விசுவாச-திரும்பக்கொடுத்தலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எதுவாக, அவரது விசுவாசம் அவரை நீதிமானாக்கியிருக்கும் என்றும் நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். ஆயிர வருஷ அரசாட்சியின்போது நினைமான திரும்பக்கொடுத்தலின் மூலம் அல்லது இப்பொழுது பலிசெலுத்துவதற்காக விசுவாச-திரும்பக்கொடுத்தலின் மூலம், தேவனுடன் ஒப்புவாகுவதற்கு, கிறிஸ்துவின் மரணமே அடிப்படையாகக் காணப்படுகின்றது. நினைமான பாவநிவாரண நாள் நிறைவடைந்து, புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ் ஆசீர்வாதமான ஆயிர வருஷ விடையல் வருகையில், இந்த முற்பிதாக்கள் கல்லறையினின்று பூரணர்களாக - நீதிமானாக்களாக, செம்மையானவர்களாக, தேவனுடன் இசைவான நிலைக்கு முழுமையாய்ச் சீர்ப்பொருந்தினவர்களாக வருவதற்கு எதுவாக, ஆபிரகாம் மற்றும் மற்பிதாக்கள் வகுப்பார் அனைவரையும் விசுவாசமானது தகுதியாக்கியது. “இவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்” என்று நற்சாட்சி பெற்றுக்கொண்டார்கள் - வாக்குத்தக்கங்களின் மீதுள்ள இவர்களது விசுவாசத்தின் காரணமாக, பூரணமான மனித நிலையைப் பெற தகுதியானவர்களெனத் தீர்க்கப்பட்டனர்; ஆனால் அந்த வாக்குத்தக்கங்களுக்கான அடிப்படை கிறிஸ்துவின் (தலை மற்றும் சார்ம்) பலியாகக் காணப்படுகின்றது; ஆகையாலே இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய முடிவில், இந்த நினைமான பாவநிவாரணநாளின் முடிவில், கிறிஸ்துவின் பாடுகள் முடிவுபெறுவதற்கு முன்னதாக, தங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த ஆசீர்வாதங்களை முற்பிதாக்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதுவே அப்போஸ்தலர் சாட்சி பகர்ந்ததுமாய்க் காணப்படுகின்றது: “அவர்கள் (மகா ஆசாரியனின், மத்தியஸ்தரின் மற்றும் இராஜாவின் அங்கத்தினர்களாகிய) நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றைத் தேவன் நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருந்தார்.” (எபிரெயர் 11:40)

மீட்கும்பொருள் பலியானது கல்வாரியில் கொடுத்துவைக்கப்பட்டு, அதன் புண்ணியம் பெந்தெலோல்தே நாளில் விசுவாச வீட்டாரின் சார்பாகச் செயல்படுத்தப்பட்ட பின்னர் உள்ள காலப்பகுதியில், நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் விஷயத்தில் நாம் கிருபை பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றோம். விசுவாசத்தின் மூலமான நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதலானது, தேவகிருபையினால் நம்மைப் பூமிக்குரிய திரும்பக்கொடுத்தலின் உரிமைகளைப் பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட உதவினதோடுகூட, அந்தப் பூமிக்குரிய உரிமைகளைப் பலிசெலுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பையும் கூடவே நமக்குத் தந்தருளினது; இப்படியாக நாம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளிலும், பின்தொடரும் மகிழைகளிலும் பங்கெடுக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. (1 பேதுரு 1:5-11)

முற்பிதாக்களுக்கு மத்தியஸ்தாரின் அவசியம் உண்டா?

கேள்வி:- தேவனுடைய பார்வையில் சபையினுடைய நிலைமைக்கும், உலகத்தினுடைய நிலைமைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது, அதாவது நாம் கோபாக்கினையின் பின்னைகளாகவே இருந்தோம், ஆனாலும் தேவனுடைய கிருபையினால் நாம் அப்படியாக இனிமேலும் இல்லை; மேலும் உலகத்தார் இன்னமும் கோபாக்கினையின் பின்னைகளாகவே இருக்கின்றனர் என்றால் உங்களது நிலைப்பாட்டிலுள்ள நியாயத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கின்றேன். முழு உலகமும் பொல்லாங்களுக்குள் கிடக்கின்றது என்றும், இதுவே அவர்கள் இன்னமும் “தேவனுடன் ஒப்புவாகவில்லை” மற்றும் அவர்கள் சார்பாக மீட்பார் தம்முடைய புண்ணியத்தைச் செயல்படுத்தவில்லை என்பதற்கான உறுதியான நிருபணமாய் இருக்கின்றது என்றும் என்றும் கருத்துகளையும் நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆக்கினைக்குத் தப்பினவர்களாக உலகில் இன்னமும் காணப்படும் நாம் மாத்திரமே, மாபெரும் பிரதான ஆசாரியனால் ஏற்கெனவே பாவநிவர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ள அந்த ஒரு வகுப்பாரில் உள்ளடங்குகின்றோம் எனும் கருத்தையும் நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன். பலிசெலுத்துவதற்குரிய இந்த யுகம் முடிந்த பிற்பாடே, உலகத்தின் பாவங்களுக்காக நிவிர்த்தி செய்யப்படும் காரியமும், மத்தியஸ்தரின் - அதாவது ஆநேகம் அங்கத்தினர்களை உடைய மகிழையடைந்த கிறிஸ்துவின் கரங்களில் தேவனுக்கும், இஸ்ரயேலுக்கும்

இடையில் புதிய உடன்படிக்கை நிறுவப்படுகிற காரியமும் நிகழும் என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன். கிருபையானது விசுவாசிகளுக்குச் செயல்படுவதற்கு முன்னரும்கூட, அந்த விசுவாசிகளுக்கும், அவிசுவாசிகளுக்கும் இடையில் வித்தியாசம் உண்டு என்றுமுள்ள கருத்தையும்கூட நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன்; அதாவது தேவனை எதிர்க்கும் இருதயமுடைய யார் ஒருவருக்கும் தேவ கிருபையானது செயல்படுத்தப்படாது, மாறாக பிறப்பின் காரணமாகவோ அல்லது சோதனைகள், பயிற்சிகள் மூலமாகவோ, பாவத்திற்காக மனம் வருந்தும் நிலைக்கும், தேவனுடன் ஒப்புரவாகிடுவதற்கு வாஞ்சிக்கும் நிலைக்கும் வழிநடத்தப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் கிருபையானது செயல்படுத்தப்படும் என்றும் நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன்.

ஆனால் எனது கேள்வி என்னவெனில்: (இக்காலத்தில்) தங்கள் இருதயங்களில் ஒப்புரவாகுதலையும், உறவையும் வாஞ்சிப்பவர்களுக்கு எப்படி மத்தியஸ்தர் தேவையிராது என்பதை என்னால் பார்க்க முடிகின்றது; இன்னுமாக மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்கு ஆயிர வருடங்களின்போது, அவர்களைச் சீர்ப்பொருத்துவதில் மத்தியஸ்தரின் தலையிடுதல் - அதாவது சிட்சைகள் மற்றும் வெகுமதிகள் எப்படி அவசியமாய் இருக்கும் என்பதை என்னால் பார்க்க முடிகின்றது. ஆனால் நாம் இப்பொழுது செய்வதுபோலவே, நீதிக்காகவும், தேவனுடன் ஐக்கியங்கொள்ளவும் இருதய வாஞ்சையினை உடையவர்களாக மனுக்குலத்தில் சிலர் அப்போது காணப்படமாட்டார்களா? வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமானால், பாவத்திலிருந்து திரும்புவதற்கும், தேவனுடன் ஐக்கியங்கொள்வதற்கும் வாஞ்சைகொண்டுள்ள ஆதாமின் சந்ததியிலுள்ள ஒவ்வொரு நபரையும் தேவன் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில், பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாகக் கண்டுபிடித்து, இழுத்து ஏற்றுக்கொள்கின்றாரா? இப்படிப்பட்ட வகுப்பாரில் சிலர் இரண்டாம் வருகையின்போது காணப்படமாட்டார்களா? மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழும் முற்பிதாக்களின் விஷயம் எப்படி இருக்கும்? இப்படிப்பட்ட வகுப்பாரில் சிலர் காணப்படுவார்களானால், இவர்களுக்கும், தேவனை எதிர்ப்பவர்களுக்கும் சேர்த்து, கிறிஸ்து மத்தியஸ்தராகச் (அக்காலத்தில்) செயல்படுவாரா? இல்லையேல் மேசியா சிலருக்கு மத்தியஸ்தராகவும்,

R4555 : page 52

மற்றவர்களுக்குப் பரிந்துபேசுபவராகவும் காணப்படுவாரா? இல்லையேல் எப்படியாக இருக்கும்?

எங்கள் பதில்:- உங்களது பிரச்சனை என்னவெனில், நீங்கள் தேவனுக்கும், தனித்தனியாக பாவிகளுக்கும் இடையில் மத்தியஸ்தர் செயல்படுவார் என்று எண்ணியுள்ளீர்கள். இது தவறான கருத்தாகும். மத்தியஸ்தருக்கு உடன்படிக்கையோடு மாத்திரம் சம்பந்தம் உள்ளது என்றும், உடன்படிக்கையானது ஜாதிகள்/தேசங்கள் அல்லது ஜனங்களைக் கையாளுகின்றதே ஒழிய, அதன் தனி நபர்களை அல்ல என்றுமுள்ள வேதவாக்கிய கருத்தை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளுக்கள். தேவன் ஆதாமின் சந்ததியிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரோடும் புதிய உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்துவதுமில்லை; பல்லாயிரக்கணக்கான உடன்படிக்கைகளுக்கு மேசியாவை மத்தியஸ்தம் பண்ணவைக்கப் போவதுமில்லை. சரியான கருத்து மிகவும் வேறுபட்ட கருத்தாகும். மகா பிரதான ஆசாரியன் தமது பலியை முதலாவதாகத் தமது சொந்த அங்கத்தினர்களுக்காகவும், வீட்டாருக்காகவும், பின்னர் ஜனங்கள் அனைவருக்காகவும் நிறைவேற்றி முடித்த பிற்பாடு, அவர் தமது பலியினுடைய புண்ணியத்தினை உலகத்தின் சார்பாக முன்வைப்பார்; பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக அவர் சபையை, விசுவாச வீட்டாரை மீட்டது போலவே, வாங்கினது போலவே (ஆதி நோக்கத்தின்படியே) அவர் உலகத்தையும் மீட்டுக்கொள்வார்.

அப்போது அவர் உலகத்தின் சொந்தக்காரராய் இருப்பார்; மேலும் அவர்களைக் கையாளுவதற்கும், தமக்குக் கீழ்ப்படிபவர்கள் யாவருக்கும் இழந்தவைகளைத் திரும்பக்கொடுப்பதற்கும் ஏதுவாக ஆயத்தமாய் இருப்பார் (அப்போஸ்தலர் 3:23). இதற்காகவே அவர் இல்லையேலுக்காய்ப் புதிய உடன்படிக்கைக்கு மத்தியஸ்தம் பண்ணுவார்; இவ்வடன்படிக்கையானது அவர்களது பழைய உடன்படிக்கைக்குப் பதில் கொண்டுவரப்பட்டதாகும்; இது அந்த ஜாதியாரைத் தயவுபெற்ற ஜாதியாரென,

ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியாரெனக் கணமுள்ள ஸ்தானத்திற்குத் திரும்பக்கொண்டுவந்துவிடும்; மேலும், இவர்கள் வாயிலாக மீட்பின் ஆசீர்வாதங்களானது, சகல ஜாதிகளுக்குக் கடந்துசெல்லும். எனினும் அந்தப் புதிய உடன்படிக்கையானது, எதிர்க்கும் பாவிகளுடன் பண்ணப்படுவதில்லை. தேவனுடைய அந்த உடன்படிக்கையானது இஸ்ரயேலுக்கான மத்தியஸ்தரோடு காணப்பட்டு, ஆபிரகாம் வைத்தது போன்ற கீழ்ப்படிதலையும், விசவாசத்தையும் செயல்படுத்தும் ஆபிரகாமினுடைய மாம்சீக சந்ததியார் அனைவருக்கும் மன்னிப்பையும், ஒப்புவாகுதலையும் உறுதிப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கும். ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது இஸ்ரயேலோடு (ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டுமானால் உண்மையுள்ள இஸ்ரயேலர்களாகிட வேண்டிய மனுக்குலத்தின் உலகத்தாரோடுகூடவும்) உள்ள மத்தியஸ்தரின் வேலையானது, போதிப்பதாகவும், கற்பிப்பதாகவும், பாவத்திலிருந்தும், மரணத்திலிருந்தும், அறியாமையிலிருந்தும், முடநம்பிக்கையிலிருந்தும், சீர்கேட்டிலிருந்தும், அவநம்பிக்கையிலிருந்தும் மனித பரிபூரணத்திற்குத் தூக்கிவிடுதலாகவும் காணப்படும்; இதனால் ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவில்

R4555 : page 53

ஆபிரகாமின் சந்ததியார் யாவரும், ஆபிரகாமின் விசவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் கொண்டிருக்கும் யாவரும், மனித பரிபூரணத்தினை எட்டியிருப்பார்கள்; மேலும் தேவன் சகலத்திலும் சகலமாய்க் காணப்படும்படிக்கு, யாவரையும் மீட்பர் பிதாவிடம் கையளிக்கத்தக்கதாக, இவர்கள் ஆயத்தமாய் இருப்பார்கள்; போதுமான காலத்திற்குப் பிற்பாடும் விருப்பமில்லாதவர்களாகவும், கலகம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் காணப்படுவர்கள், ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது இரண்டாம் மரணத்தில் அறுப்புண்டு போவார்கள்.

தேவ ஏற்பாட்டில் “மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலில்” வருவதற்கு - மனித பூரணத்திற்குரிய உயிர்த்தெழுதலில் வருவதற்கு ஏதுவான தங்கள் தகுதியினையும், தேவனுக்கான தங்களது நேர்மையினையும் முற்பிதாக்கள் ஏற்கெனவே நிரூபித்துள்ளார்கள். இந்த உயிர்த்தெழுதல் புதிய உடன்படிக்கையினுடைய ஏற்பாடுகளின்கீழும், அந்தப் புதிய உடன்படிக்கையினுடைய மத்தியஸ்தரின் கீழும் நடைபெறும். இவர்கள் மீதமுள்ள உலகத்தார்போலவே, தங்களுக்கான ஆசீர்வாதத்தினைப் புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ்ப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். முழு உலகமும் இரண்டாம் ஆதாம் மூலமாக மாத்திரம் மறுஜென்மம் அடைய முடியும். அவர்களால் வேறு வழியாக நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. சிலர் விஷயத்தில் இந்த மறுஜென்மானது படிப்படியான பூரணத்திற்குத் திரும்பவருதலின் விளைவாக நடைபெறும்; ஆனால் முற்பிதாக்களைப் பொறுத்தமட்டில், இவர்கள் முன்னமே விசவாசத்திலும், கீழ்ப்படிதலிலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளபடியால், இவர்களுக்கு உடனடி திரும்பக்கொடுத்தல் இருக்கும். மீதமுள்ள உலகத்தாரைப்போலவே, கிறிஸ்துவினுடைய மரணத்தின் புண்ணியம் வாயிலாக திரும்பக்கொடுத்தலின் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முற்பிதாக்களும், வேதவாக்கியங்களில் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்; மேலும் அவர் இவர்களுக்குத் தகப்பனாக அல்லது ஜீவன் அளிப்பவராக அழைக்கப்படுகின்றார். “அவர் நாமம் நித்திய பிதா என்னப்படும்” (எசாயா 9:6). ஆகையாலே “உமது பிதாக்களுக்குப் (ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் தீர்க்கத்துரிசிகள் யாவருக்கும்) பதிலாக உமது குமாரர்கள் இருப்பார்கள்; அவர்களைப் பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக வைப்பீா.” (சங்கீதம் 45:16)

ஆசாரியனும், இராஜாவுமான மத்தியஸ்தர் நிறைவுபெறும் காலத்துடனும், இந்த யுகத்தினுடைய முடிவுடனும் துவங்கும் எதிர்காலத்தின் வரிசை கிரமம் குறித்து நாம் பார்க்கின்றோம். நமது கர்த்தர் மற்றும் அவரது சபை - அதாவது நிஜமான ஈசாக்கு மற்றும் அவரது மணவாடி - அதாவது தமது சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் நிஜமான மெல்கிசேதேக்கு, ஆசாரியன் - மகா உபத்திரவு காலத்தின்போது தமது நீதியின் ஆரைகையைத் துவங்குவார்; மகா உபத்திரவு காலம் உண்டுபண்ணும் அசைவோடு, இந்த யுகம் மற்றுபெறும். முற்பிதாக்களானவர்கள் அவரது பிள்ளைகளில் முதற் பேரானவர்களைந்த திரும்பக்கொடுத்தலின் பூரணத்தையும், அதன் சிலாக்கியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, “பூமியெங்கும்

பிரபுக்களாக வைக்கப்படுவார்கள்.” முற்பிதாக்கள் நீண்டகாலமாய்க் காத்திருந்த பூமிக்குரிய இராஜ்யம் துவங்குகையில், இவர்களிடம் மற்றும் இவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழும் முதலாவதாக இஸ்ரயேல் மற்றும் யூதோயா வீட்டார் வந்து கூடுவார்கள். இவர்களுக்கே படிப்படியாகத் திரும்பக்கொடுத்தவின் ஆசீர்வாதங்கள் - ஆரோக்கியம் மற்றும் செழிப்பு கடந்துவரும். உத்திரவு காலத்தின் விளைவாக பெலவீனப்பட்டும், அதிர்ச்சியடைந்தும் காணப்படும் உலகமானது, இஸ்ரயேல் மீண்டுமாக ஒரு தேசமாய் ஜீவனுக்கு எழுவதைக் கவனிக்கத் துவங்குவார்கள்; இன்னுமாக அவர்கள் மீது அருளப்படும் ஆசீர்வாதங்களையும் கவனிப்பார்கள். “திரளான ஜனங்கள் புறப்பட்டு வந்து: நாம் கர்த்தரின் பார்வதத்துக்கும், யாக்கோபின் தேவனுடைய ஆலயத்துக்கும் போவோம் வாருங்கள்; அவர் தமது வழிகளை நமக்குப் போதிப்பார், நாம் அவர் பாதைகளில் நடப்போம் என்பார்கள்; ஏனெனில் (ஆவிக்குரிய இராஜ்யமாகிய) சீயோனிலிருந்து வேதமும், (பிரபுக்களின் கட்டுப்பாட்டில் காணப்படும் பூமிக்குரிய இராஜ்யமாகிய) எருசலேமிலிருந்து கர்த்தரின் வசனமும் வெளிப்படும்.” (ஏசாயா 2:3)

விருப்பமுள்ளவர்கள் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரமே ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய ஆசீர்வாதங்கள் அருளப்படும்; ஆனாலும் நீதி பற்றின, சத்தியம் பற்றின அறிவானது முழுப்புமியையும் நிரப்பும். யூதர்களும் சரி, புறஜாதிகளும் சரி ஆபிரகாமுடைய விசவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலை அடையும்படிக்கும், இறுதியில் இவர்கள் “கபடற் ற உத்தம இஸ்ரயேலன்” ஆகும்படிக்கும் எதிர்ப்பார்க்கப்படும்; இப்படியாகக் கீழ்ப்படிபவர்கள் மாத்திரமே அக்காலத்திற்குரிய முழுமையான ஆசீர்வாதத்தினை பெற்றுக்கொள்வார்கள் மற்றும் பூரணத்தையும் அடைவார்கள். மற்றவர்கள் அனைவரும் இரண்டாம் மரணத்தில் அறுப்புண்டுபோவார்கள். புதிய உடன்படிக்கையினுடைய நியாயப்பிரமாணமானது, மோசேயின் உடன்படிக்கைக்கு அடிப்படையாகக் காணப்பட்ட அதே பிரமாணமாகும். வித்தியாசம் என்னவெனில், ஆசாரியன் உயர்வான முறைமையின்படி காணப்படுவார் - மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படியான இராஜாக் ஆசாரியன் காணப்படுவார். இவர் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தின் - இந்த நிலைமான பாவநிவாரண நாளின் “விசேஷித்த பலிகளினுடைய” புண்ணியத்தினைப் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கும், திரும்பக்கொடுத்தவின் காரியங்களுக்குமான அடிப்படையாகத் தமிடத்தில் பெற்றிருப்பார்.

முற்பிதாக்கள் புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ் உடனடியாகப் பூரணத்தினை அடைந்து, இராஜ்யத்தில் ஒரு பங்கினை அடைவதுபோலவே, யாரெல்லாம் இராஜ்யத்தின் நிபந்தனைகளைப் புரிந்துகொண்டு, அதற்கு இசைவாக வருவார்களோ, அவர்கள் தங்களது நேர்மை மற்றும் வைராக்கியத்தின் அளவிற்கேற்ப முன்னேறுபவர்களாக இருந்து, மிக விரைவாக பரிபூரணத்தை அடைவார்கள். பூரணர்களாக்கப்பட்ட இவர்கள் இராஜாக்களாக இருப்பார்கள், அதாவது காட்டு மிருகங்கள், பட்சிகள், மீன்கள் முதலானவைகள் மீது பூரண மனுஷனுக்கே உரிய வல்லமையோடு ஆதாம் இராஜாவாகக் காணப்பட்ட விதத்திலாகும் (சங்கீதம் 8:5-8). மேலும் இந்தப் பூலோக இராஜாக்கள் பூமியை ஆளுகிற விஷயத்தில், “பிரபுக்களோடுகூட” ஏறக்குறைய இணைந்துக் காணப்படுவார்கள் - இவர்கள் தங்கள் கனத்தையும், மகிழ்ச்சையையும் புதிய எருசலேமுக்குள் கொண்டுவெருவார்கள். (வெளிப்படுத்தல் 21:24, 26)